

จังหวัดชุมพร

ช่วงวันที่ 9 – 22 ก.พ. 2565

พยากรณ์อากาศ

สภาพอากาศ : อากาศเย็น และมีหมอกในตอนเช้า อากาศจัดในตอนกลางวัน

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 3

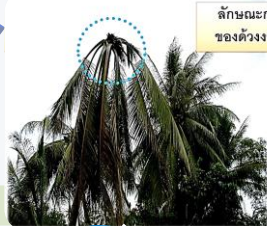
E-mail : paco_cpj@opsmoac.go.th

www.moac-info.net/chumphon/

www.opsmoac.go.th/chumphon-home

ลักษณะการทำลาย ของด้วงวงมะพร้าว

“ ด้วงวงมะพร้าว ” ในระยะ ยังไม่ให้ผลผลิต ให้ผลผลิตแล้ว

- ด้วงวงมะพร้าวมักทำลายตามรอยทำลายของด้วงแรดมะพร้าว โดยวางไข่บริเวณบาดแผลตามลำต้น หรือบริเวณที่ด้วงแรดมะพร้าวเจาะไว้ หนอนที่ฟักออกจากไข่จะกัดกินชอนไชไปในต้นมะพร้าว ทำให้เกิดแผลเน่าภายในต้นมะพร้าวที่ถูกทำลายโดยจะแสดงอาการเฉาหรือยอดหักพับ เพราะบริเวณที่หนอนทำลายจะเป็นโพรง มีรูและแผลเน่าต่อเนื่องไปในบริเวณใกล้เคียง

1. ป้องกันกำจัดด้วงแรดมะพร้าวอย่าให้ระบาดในสวนมะพร้าว เพราะรอยแผลจะเป็นช่องทางให้ด้วงวงมะพร้าววางไข่
2. ใช้น้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ที่ใช่แล้ว หรือชันผสมกับน้ำมันยาง ทาบริเวณแผลโคนต้นหรือลำต้นมะพร้าว เพื่อป้องกันการวางไข่
3. ต้นมะพร้าวที่ถูกด้วงวงมะพร้าวขวิดใหญ่ทำลาย ควรตัดโค่นทอนเป็นท่อนแล้วผ่าจับหนอนทำลาย ไม่ควรให้ต้นมะพร้าวเกิดแผลหรือปลุกโค่นลอย
4. ใช้คลอร์ไพริฟอส 40% EC อัตรา 80 ml/น้ำ 20L หยอดตามรอยแผล

“ หนอนเจาะผลทุเรียน ” ในระยะ ติดผล ระยะป็น หรือทางแย้

- เข้าทำลายทุเรียนตั้งแต่ผลเล็กอายุประมาณ 2 เดือนจนถึงผลใหญ่ เน่าและร่วงเนื่องจากเชื้อราเข้าทำลายซ้ำ ผลมีรอยแมลงทำลายทำให้ขายไม่ได้ราคา ถ้าหากหนอนเจาะกินเข้าไปจนถึงเนื้อผล ทำให้เน่าเมื่อผลสุก ภายนอกผลทุเรียนมีมูลและรังของหนอน และจะมีน้ำไหลเยิ้มเมื่อทุเรียนใกล้แก่ ผลทุเรียนที่อยู่ชิดติดกันหนอนจะเข้าทำลายมากกว่าผลที่เดี่ยว เพราะแม่มีเชื้อของวางไข่บริเวณรอยสัมผัสนี้

1. หมั่นตรวจดูผลทุเรียน เมื่อพบรอยทำลายของหนอน ให้ใช้ไม้หรือลวดแข็งเขี่ยตัวหนอนออกมาทำลาย
2. ผลทุเรียนที่เน่าและร่วงเพราะถูกหนอนทำลายควรเก็บทำลายโดยการเผาไฟหรือฝัง
3. ตัดแต่งผลทุเรียนที่มีจำนวนมากเกินไป โดยเฉพาะผลที่อยู่ติดกันควรใช้กิ่งไม้หรือกามมะพร้าวคั่นระหว่างผล เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวเต็มวัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้าหลบอาศัย
4. การพ่นผลด้วยดุงมุ้งในลอน ดุงริเมย์ หรือดุงพลาสติกสีขาวมุ้ง เจาะรูที่บริเวณขอบล่างเพื่อให้หยดน้ำระบายออก โดยเริ่มพ่นผลตั้งแต่ผลทุเรียนมีอายุ 6 สัปดาห์ เป็นต้นไป จะช่วยลดความเสียหายได้
5. ในแหล่งที่มีการระบาด พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อหน้า 20 ลิตร หลังจากทุเรียนติดผลแล้ว 1 เดือน พ่น 3-4 ครั้ง ทุก 20 วัน จดพ่นก่อนเก็บเกี่ยว 7 วัน

“เดือนกัญชาเกษตร” จังหวัดชุมพร ปี 2564

เกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร

โดย ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพร

ช่วงวันที่ 9 – 22 ก.พ. 2565

พยากรณ์อากาศ

สภาพอากาศ : อากาศเย็น และมีหมอกในตอนเช้า
อากาศจัดในตอนกลางวัน

ระยะที่พืชอ่อนแอต่อการเกิดโรคแอนแทรกคโนส

อาการเกิดโรคแอนแทรกคโนสบนผลสุก หลังเก็บเกี่ยว

“โรคแอนแทรกคโนส” ในมะม่วงทุกระยะการเจริญเติบโต

- **อาการที่ใบ** ใบอ่อนพบจุดดำน้ำ ต่อมาเปลี่ยนเป็นแผลสีน้ำตาลดำ หากอาการรุนแรงแผลจะขยายตัวอย่างรวดเร็วติดต่อกันทั้งผิใบ ทำให้ใบบิดเบี้ยว เสียวรูปทรง ยอดอ่อนเหี่ยวและดำ ส่วนใบแก่พบแผลรูปร่างค่อนข้างเหลี่ยม หากอาการรุนแรงแผลจะทะลุเป็นรู
- **อาการที่ช่อดอก** พบจุดหรือขีดสีน้ำตาลแดงเล็กๆ บนก้านช่อดอก ต่อมาแผลขยายใหญ่ หากมีความชื้นสูงจะพบเมือกสีส้ม ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรคอยู่ที่บริเวณแผล ทำให้ช่อดอกเหี่ยวแห้ง ดอกหลุดร่วงก่อนติดผล
- **อาการที่ผลอ่อน** พบจุดแผลสีน้ำตาลดำ เมื่อรุนแรง ผลที่ถูกทำลายจะเป็นสีดำและหลุดร่วงก่อนกำหนด ในบางครั้งเชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายแบบแฝงในผลอ่อน โดยไม่แสดงอาการของโรค แต่จะแสดงอาการของโรคเมื่อผลสุก และอาการรุนแรงมากขึ้นตามความสุกของผล
- **อาการที่ผลแก่** หรือผลสุกหลังเก็บเกี่ยวพบจุดสีดำเล็กๆ ต่อมาแผลขยายลุกลามและยุบตัวลง ถ้ามีหลายแผลขยายมาติดกัน ขนาดของแผลจะกว้างขึ้นและยุบตัวเป็นแอ่งบุ๋ม ทำให้เน่าทั้งผลบางครั้งพบเมือกสีส้ม ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรคอยู่ที่บริเวณแผล

- 1 หมั่นตรวจแปลงปลูก เมื่อพบพืชเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก
 - 2 กำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อลดความชื้นในทรงพุ่ม
 - 3 ควบคุมปริมาณธาตุอาหารให้เหมาะสม ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีคานาโตรเจนมากเกินไป
 - 4 แหล่งปลูกที่พบการระบาดของโรคเป็นประจำในช่วงที่มีมะม่วงแตกใบอ่อน เริ่มแทงช่อดอก และหลังติดผลอ่อน ควรหมั่นสำรวจป้องกันกำจัดโรคพืช แม่นโคเชบ 80% ดิบเบิ้ลยูพี อัตรา 50 g/ไร่ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน 25% เอสซี อัตรา 10 ml/ไร่ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% อีซี อัตรา 15 ml/ไร่ 20 ลิตร นานทุก 7 - 10 วัน โดยน้ันสารชนิดใดชนิดหนึ่งสลับกัน และไม่ควรมั่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันเกิน 4 ครั้ง ในช่วงที่มีมะม่วงติดผล หากมีกลิ่นแอมโมเนียที่เหม็นสาบต่อการเกิดโรค คือ มีฝนตกและอากาศครึ้มหรือชื้น ควรน้ันสารป้องกันกำจัดโรคพืชดังกล่าว เพื่อป้องกันการระบาดของโรค และควรหยุดน้ันสารก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต ไม่น้อยกว่า 15 วัน
 - 5 หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งเพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง โดยเฉพาะกิ่งที่เป็นโรค และเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของโรคในฤดูการผลิตต่อไป
- **** ควรหลีกเลี่ยงการน้ันสารป้องกันกำจัดโรคพืช ในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อการผสมเกสรของพืช

ที่มา : คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร และศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร

“เตือนภัยการเกษตร” จังหวัดชุมพร ปี 2564

กรมการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร

โดย ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดชุมพร

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร
ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 3
E-mail : paco_cpn@opsmoac.go.th
www.moac-info.net/chumphon/
www.opsmoac.go.th/chumphon-home

สถานการณ์ศัตรูพืชระบาดในพื้นที่จังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพร

ช่วงวันที่ 9 – 22 ก.พ. 2565

พยากรณ์อากาศ

สภาพอากาศ : อากาศเย็น และมีหมอกในตอนเช้า อากาศจัดในตอนกลางวัน

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร
ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 3

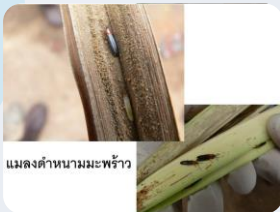
E-mail : paco_cpn@opsmoac.go.th

www.moac-info.net/chumphon/

www.opsmoac.go.th/chumphon-home

ศัตรูมะพร้าว

- แมลงดำหนาม
- ถั่วงาแดง

แมลงดำหนามมะพร้าว

ศัตรูปาล์มน้ำมัน

- ถั่วงาแดง
- โรคลำต้นเน่า

ศัตรูทุเรียน

- โรครากเน่าโคนเน่า
- เพลี้ยไฟ

สถานการณ์ศัตรูพืชระบาด ข้อมูล ณ วันที่ 26 มกราคม 2565

ที่มา : คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร และศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร

“เตือนภัยการเกษตร” จังหวัดชุมพร ปี 2564

เตือนภัยการผลิตพืช กรมวิชาการเกษตร ช่วงวันที่ 09/02/2565 ถึง 22/02/2565

ระวัง ดั่งวงวงมะพร้าวชนิดเล็ก และดั่งวงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ ในมะพร้าว

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดจัดในตอนกลางวัน ท้องฟ้ามีเมฆบางส่วน มีฝนตกบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกมะพร้าว ในระยะ ยังไม่ให้ผลผลิต ให้ผลผลิตแล้ว รับมือนำดั่งวงวงมะพร้าวชนิดเล็ก และดั่งวงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ มักเข้าทำลายตามรอยทำลายของด้วงแรดมะพร้าว โดยวางไข่บริเวณบาดแผลตามลำต้นหรือบริเวณที่ด้วงแรดมะพร้าวเจาะไว้ หรือบริเวณรอยแตกของเปลือก ดั่งวงวงมะพร้าวก็สามารถเจาะส่วนที่อ่อนของมะพร้าวเพื่อวางไข่ได้ หนอนที่ฟักออกจากไข่จะกัดกินชอนไชไปในต้นมะพร้าว ทำให้เกิดแผลเน่าภายใน ต้นมะพร้าวที่ถูกทำลายจะแสดงอาการเฉาหรือยอดหักพับ เพราะบริเวณที่หนอนทำลายจะเป็นโพรง มีรูและแผลเน่าต่อเนื่องไปในบริเวณใกล้เคียง หนอนจะกัดกินไปจนกระทั่งต้นเป็นโพรงใหญ่ไม่สามารถส่งน้ำและอาหารไปถึงยอดได้ และทำให้ต้นมะพร้าวตายในที่สุด

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ต้นมะพร้าวที่ถูกดั่งวงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ทำลาย ควรตัดโค่นทอนเป็นท่อนแล้วผ่าจับหนอนทำลาย
2. ไม่ควรให้ต้นมะพร้าวเกิดแผลหรือปลุกโคนลอย เพราะจะเป็นช่องทางให้ดั่งวงวงมะพร้าววางไข่ และตัวหนอนที่ฟักจากไข่จะเจาะเข้าทำลายในต้นมะพร้าวได้ หากลำต้นเป็นรอยแผล ควรทาด้วยน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ที่ใช่แล้ว หรือขี้เถ้าผสมกับน้ำมันยาง เพื่อป้องกันการวางไข่
3. ป้องกันกำจัดด้วงแรดมะพร้าวอย่าให้ระบาดในสวนมะพร้าว เพราะรอยแผลที่ด้วงแรดมะพร้าวเจาะไว้จะเป็นช่องทางให้ดั่งวงวงมะพร้าววางไข่ และเมื่อฟักออกเป็นตัวหนอนของดั่งวงวงมะพร้าวก็จะเข้าไปทำลายในต้นมะพร้าวได้ง่ายขึ้น

ระวัง หนอนเจาะผล ในทุเรียน

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดจัดในตอนกลางวัน ท้องฟ้ามีเมฆบางส่วน มีฝนตกบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกทุเรียน ในระยะ ติดผล ระยะปั้น หรือหางแย้ รับมือนำหนอนเจาะผล

เข้าทำลายทุเรียนตั้งแต่ผลเล็กอายุประมาณ 2 เดือนจนถึงผลใหญ่ ทำให้ผลเป็นแผล อาจเป็นผลให้ผลเน่าและร่วงเนื่องจากเชื้อราเข้าทำลายซ้ำ การที่ผลมีรอยแมลงทำลายทำให้ขายไม่ได้ราคา ถ้าหากหนอนเจาะกินเข้าไปจนถึงเนื้อผล ทำให้บริเวณดังกล่าวเน่าเมื่อผลสุก ภายนอกผลทุเรียนจะสังเกตเห็นมูลและรังของหนอนได้อย่างชัดเจน และจะมีน้ำไหลเยิ้มเมื่อทุเรียนใกล้แก่ ผลทุเรียนที่อยู่ชิดติดกันหนอนจะเข้าทำลายมากกว่าผลที่อยู่เดี่ยวๆ เพราะแม่ผีเสื้อชอบวางไข่บริเวณรอยสัมผัสนี้

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. หมั่นตรวจดูผลทุเรียน เมื่อพบรอยทำลายของหนอน ให้ใช้ไม้หรือลวดแข็งเขี่ยตัวหนอนออกมาทำลาย
2. ผลทุเรียนที่เน่าและร่วงเพราะถูกหนอนทำลายควรเก็บทำลายโดยการเผาไฟหรือฝัง
3. ตัดแต่งผลทุเรียนที่มีจำนวนมากเกินไป โดยเฉพาะผลที่อยู่ติดกันควรใช้กิ่งไม้หรือก้ามมะพร้าวคั่นระหว่างผล เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวเต็มวัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้าหลบอาศัย
4. การห่อผลด้วยถุงมุ้งไนลอน ถุงรีเมย์ หรือถุงพลาสติกสีขาวขุ่น เจาะรูที่บริเวณขอบล่างเพื่อให้หยดน้ำระบายออก โดยเริ่มห่อผลตั้งแต่ผลทุเรียนมีอายุ 6 สัปดาห์ เป็นต้นไป จะช่วยลดความเสียหายได้
5. ในแหล่งที่มีการระบาด พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หลังจากทุเรียนติดผลแล้ว 1 เดือน พ่น 3-4 ครั้ง ทุก 20 วัน งดพ่นก่อนเก็บเกี่ยว 7 วัน

ระวัง โรคจุดดำ หรือโรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา Colletotrichum gloeosporioides) ในมะม่วง

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดจัดในตอนกลางวัน ท้องฟ้ามีเมฆบางส่วน มีฝนตกบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกมะม่วง ในระยะ ออก

ดอก ติดผลเล็ก รมมือโรคจุดดำ หรือโรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา Colletotrichum gloeosporioides)

เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืชได้ในทุกระยะการเจริญเติบโต โดยมีลักษณะอาการ ดังนี้
 อาการที่ใบ ใบอ่อนพบจุดน้ำดำ ต่อมาเปลี่ยนเป็นแผลสีน้ำตาลดำ หากอาการรุนแรงแผลจะขยายตัวอย่างรวดเร็วติดต่อกันทั้งผืนใบ ทำให้ใบบิดเบี้ยว เสียรูปทรง ยอดอ่อนเหี่ยวและดำ ส่วนใบแก่พบแผลรูปร่างค่อนข้างเหลี่ยม หากอาการรุนแรงแผลจะทะลุเป็นรู
 อาการที่ช่อดอก พบจุดหรือขีดสีน้ำตาลแดงเล็ก ๆ บนก้านช่อดอก ต่อมาแผลขยายใหญ่ หากมีความชื้นสูงจะพบเมือกสีส้ม ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรคอยู่ที่บริเวณแผล ทำให้ช่อดอกเหี่ยวแห้ง ดอกหลุดร่วงก่อนติดผล
 อาการที่ผลอ่อน พบจุดแผลสีน้ำตาลดำ ถ้าสภาพแวดล้อมเหมาะสมผลที่ถูกทำลายจะเป็นสีดำและหลุดร่วงก่อนกำหนด ในบางครั้งเชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายแบบแฝงในผลอ่อน โดยไม่แสดงอาการของโรค แต่จะแสดงอาการของโรคเมื่อผลสุก และอาการรุนแรงมากขึ้นตามความสุกของผล
 อาการที่ผลแก่ หรือผลสุกหลังเก็บเกี่ยว พบจุดแผลสีดำเล็ก ๆ ต่อมาแผลขยายลุกลามและยุบตัวลง ถ้ามีหลายแผลขยายมาติดกัน ขนาดของแผลจะกว้างขึ้นและยุบตัวเป็นแอ่งนูน ทำให้เน่าทั้งผล บางครั้งพบเมือกสีส้ม ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรคอยู่ที่บริเวณแผล

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบพืชเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค
2. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อลดความชื้นในทรงพุ่ม
3. ควบคุมปริมาณธาตุอาหารให้เหมาะสม ไม่ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป
4. แหล่งปลูกที่พบการระบาดของโรคเป็นประจำ ในช่วงที่มะม่วงแตกใบอ่อน เริ่มแทงช่อดอก และหลังติดผลอ่อน ควรพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน
5. หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งเพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง โดยเฉพาะกิ่งที่เป็นโรค และเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของโรคในฤดูกาลผลิตต่อไป

**** ควรหลีกเลี่ยงการพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อผสมเกสรของพืช

ระวัง เพลี้ยไฟพริก ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดจัดในตอนกลางวัน ท้องฟ้ามีเมฆบางส่วน มีฝนตกบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกพริก ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รมมือเพลี้ยไฟพริก
 ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยง จากยอด ใบอ่อน ดาดอก และดอก ทำให้ใบ หรือยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลายระยะพริกออกดอก จะทำให้ดอกพริกร่วงไม่ติดผล การทำลายในระยะผล จะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ ถ้าการระบาดรุนแรงพืชจะชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. สุ่มสำรวจพริก 100 ยอด ต่อไร่ ทุกสัปดาห์ โดยเคาะลงบนแผ่นพลาสติกสีดำ และทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟพริกเฉลี่ยมากกว่า 5 ตัวต่อยอด ในขั้นต้นควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำ อย่าปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่างรวดเร็ว
2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนโทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟิโนเพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

**** ขณะพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฝอยที่สุด และพ่นให้ทั่วตามสวนต่างๆ ของพืชที่เพลี้ยไฟพริกอาศัยอยู่ กรณีระบาดรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศแห้งแล้ง ควรใช้ปุ๋ยทางใบ เพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัวจากอาการใบหงิกได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น

ระวัง โรคที่มีสาเหตุจากไวรัส ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดจัดในตอนกลางวัน ท้องฟ้ามีเมฆบางส่วน มีฝนตกบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกพริก ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รมมือโรคที่มีสาเหตุจากไวรัส

โรคที่มีสาเหตุจากไวรัส ที่สำคัญของพริก ได้แก่

1. โรคใบด่าง
พบต้นพริกเดี่ยว แคระแกร็น ใบมีอาการด่างสีเขียวเข้มสลับเขียวอ่อนหรือเหลือง บิดเบี้ยว ผิดรูปร่างและลดขนาดเรียวยาวเล็กลง อาจพบจุดแผลตายเฉพาะแห่งสีน้ำตาลบนใบ ดอกหลุดร่วงง่าย ผลมีผิวขรุขระ ขนาดเล็กลง และอาจพบอาการต่างบนผลพริก
2. โรคเส้นใบด่างประ
พบอาการใบด่างสีเขียว หรือเหลืองสลับเขียวเข้ม และมีขีดหรือจุดประสีเขียวเข้มตามเส้นกลางใบ ใบลดรูปมีขนาดเล็กและบิดเบี้ยว ถ้าเชื้อเข้าทำลายในระยะต้นกล้า ต้นจะแคระแกร็น แตกกิ่งด้านข้างลดลง ติดดอกน้อยลง ดอกร่วงก่อนติดผล หากติดผลผลจะมีขนาดเล็ก ต่างและบิดเบี้ยว
3. โรคใบหงิกเหลืองพริก
พบอาการใบหงิกเหลืองหรือขาวซีด ใบโค้งงอ หงิกย่น บิดเบี้ยว ยอดเป็นกระจุก อาจจะมีอาการเส้นใบย่อยมีสีเหลืองและसानเป็นร่างแหบริเวณเนื้อใบร่วมด้วย ต้นแคระแกร็น ผลพริกด่าง บิดเบี้ยว และมีขนาดเล็กผิดปกติ
4. โรคใบด่างจุดวงแหวนเนื้อเยื่อตาย
พบอาการใบด่างสีเขียวเข้มสลับเขียวอ่อน เกิดอาการจุดวงแหวนบนเนื้อใบ และยังมีอาการแผลเนื้อเยื่อตายสีน้ำตาลทั้งบนผลพริก ใบ และกึ่งก้าน ต้นแคระแกร็นไม่เจริญเติบโต

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค
2. ไม่นำผลพริกจากต้นที่เป็นโรค มาเพาะขยายพันธุ์

3. ควรเพาะกล้าพริกในมุ้งกันแมลง และคัดเลือกกล้าพริกที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคมาปลูก
4. หมั่นตรวจแปลงปลูก หากพบพริกที่แสดงอาการของโรคให้ถอนและนำไปทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที
5. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสาบกา กะเม็ง หญ้ายาว และกระทกรก
6. ไม่ปลูกพืชหมุนเวียนที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อไวรัส เช่น มะเขือต่างๆ ยาสูบ แตงกวา พักทอง บวบเหลี่ยม และ มะระจีน
7. ไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้ โดยพ่นสารกำจัดแมลงพาหะนำโรค ดังนี้
 - แมลงหรีวยาสูบ ได้แก่ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
 - เพลี้ยอ่อน ได้แก่ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีโทเฟนพรีอซ 20% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
 - เพลี้ยไฟพริก ได้แก่ สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไชแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกดินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

ระวัง หนอนกออ้อย ในอ้อย

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดจัดในตอนกลางวัน ท้องฟ้ามีเมฆบางส่วน มีฝนตกบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกอ้อย ในระยะ แดกกอ รมมือหนอนกออ้อย

หนอนกออ้อย ที่สำคัญที่พบเข้าทำลายอ้อย มี 3 ชนิด คือ หนอนกอปลายจุดเล็ก หนอนกอสีขาว และหนอนกอสีชมพู

หนอนกอปลายจุดเล็ก

หนอนเจาะเข้าไปตรงส่วนโคนระดับผิวดิน เข้าไปกัดกินส่วนที่กำลังเจริญเติบโตภายในหน่ออ้อย ทำให้ยอดแห้งตาย การเข้าทำลายของหนอนกอปลายจุดเล็กจะทำให้ผลผลิตอ้อยลดลง 5 - 40 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้หนอนยังเข้าทำลายอ้อยในระยะอ้อยยังปล้อง โดยหนอนเจาะเข้าไปกัดกินอยู่ภายในลำต้นอ้อย ซึ่งทำให้อ้อยแตกแขนงใหม่ และแตกยอดพุ่ม

หนอนกอสีขาว

หนอนเจาะไชจากส่วนยอดเข้าไป กัดกินยอดที่กำลังเจริญเติบโต ทำให้ยอดแห้งตายโดยเฉพาะใบที่ยังม้วนอยู่ ส่วนใบยอดอื่นๆ ที่หนอนเข้าทำลายจะมีลักษณะหงิกงอ และมีรูพรุน เมื่ออ้อยมีลำแล้วหนอนจะเข้าทำลายส่วนที่กำลังเจริญเติบโต ทำให้ไม่สามารถสร้างปล้องให้สูงขึ้นไปได้อีก ตาอ้อยที่อยู่ต่ำกว่าส่วนที่ถูกทำลายจะแตกหน่อขึ้นมาทางด้านข้าง เกิดอาการแตกยอดพุ่ม

หนอนกอสีชมพู

หนอนเจาะเข้าไปกัดกินตรงส่วนโคนของหน่ออ้อยระดับผิวดิน เข้าไปกัดกินส่วนที่กำลังเจริญเติบโตภายในหน่ออ้อย ทำให้ยอดแห้งตาย ถึงแม้ว่าหน่ออ้อยที่ถูกทำลายจะสามารถแตกหน่อใหม่เพื่อชดเชยหน่ออ้อยที่เสียไป แต่หน่ออ้อยที่แตกใหม่จะมีอายุสั้นลง ทำให้ผลผลิตและคุณภาพของอ้อยลดลง

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ในแหล่งชลประทาน ควรให้น้ำให้อ้อยแตกหน่อชดเชย
2. ปลอ้ยแดนเบียนไข่ไตรโคแกรมมา อัตรา 30,000 ตัวต่อไร่ต่อครั้ง ปลอ้ยติดต่อกัน 2 - 3 ครั้ง ใช้ช่วงที่พบกลุ่มไข่ของหนอนกออ้อย
3. ปลอ้ยแมลงหางหนีบอัตรา 500 ตัวต่อไร่ โดยปลอ้ยให้กระจายทั่วแปลง และควรปลอ้ยให้ชิดกออ้อย และใบในอ้อยหรือฟางที่เปียกชื้นคลุม จะช่วยให้โอกาสรอดสูงขึ้น และทำการปลอ้ยซ้ำถ้าการระบาดยังไม่ลดลง ใช้ช่วงที่พบหนอนกออ้อย และกลุ่มไข่ของหนอนกออ้อย ถ้าปลอ้ยแดนเบียนไข่ไตรโคแกรมมาด้วย
4. ในระยะอ้อยแตกกอ หรือเมื่ออ้อยแสดงอาการยอดเหี่ยวมากกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ ควรพ่นสารฆ่าแมลง เดลทาเมทริน 3% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นโดยใช้น้ำ 50 ลิตรต่อไร่พ่น 2-3 ครั้ง ห่างกัน 14 วัน

**** ควรหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีในแปลงที่ปลอ้ยแดนเบียนไข่ไตรโคแกรมมา และแมลงหางหนีบ

ระวัง หนอนกระทู้ผัก ในพืชตระกูลกะหล่ำ (เช่น คะน้า กะหล่ำปลี ผักกาดขาว กะหล่ำดอก บรอกโคลี ฯลฯ)

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดจัดในตอนกลางวัน ท้องฟ้ามีเมฆบางส่วน มีฝนตกบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกพืชตระกูลกะหล่ำ (เช่น คะน้า กะหล่ำปลี ผักกาดขาว กะหล่ำดอก บรอกโคลี ฯลฯ) ในระยะ ทุกระยะการเจริญ รมมือ หนอนกระทู้ผัก

หนอนระยะแรกเข้าทำลายเป็นกลุ่ม ในระยะต่อมาจะทำลายรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากเป็นหนอนที่มีขนาดใหญ่ สามารถกัดกินใบ ก้าน หรือเข้าทำลายในหัวกะหล่ำ การเข้าทำลายมักเกิดเป็นหย่อมๆ ตามจุดที่ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ และมักแพร่ระบาดได้รวดเร็วตลอดปีโดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ใช้วิธีเขตกรรม เช่น การไถตากดิน และการเก็บเศษซากพืชอาหาร เพื่อกำจัดดักแด้และลดแหล่งอาหารในการขยายพันธุ์ของหนอนกระทู้ผัก
2. ใช้วิธีกล โดยการเก็บกลุ่มไข่ และหนอนทำลาย จะช่วยลดการระบาดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย
3. ใช้เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทรูริงเยนซิส *Bacillus thuringiensis* (Bt) อัตรา 60-80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 3-5 วัน เมื่อพบการระบาด หากมีการระบาดรุนแรงให้พ่นติดต่อกัน 2 ครั้ง หลังจากนั้นพ่นทุก 5 วัน จนกระทั่งหนอนลดปริมาณการระบาด
4. ใช้นิวเคลียร์โพลีดีโรซีสไวรัส หรือ เอ็นพีวีหนอนกระทู้ผัก อัตรา 40-50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน ควรพ่นเมื่อหนอนมีขนาดเล็กจะให้ผลในการควบคุมได้รวดเร็วกรณีหนอนระบาดรุนแรงพ่นอัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ติดต่อกัน 2 ครั้ง ทุก 4 วัน
5. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกดินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 6 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบการระบาด

ระวัง แมลงหรีวยาสูบ ในมะเขือเปราะ

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดจัดในตอนกลางวัน ท้องฟ้ามีเมฆบางส่วน มีฝนตกบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกมะเขือเปราะ ในระยะ

ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือแมลงหริ่งขาวยาสูบ

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสสาเหตุโรคใบด่างเหลืองในมะเขือเปราะ ทำให้ผลผลิตลดลง

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ก่อนการย้ายปลูก รองกันหลุมปลูกด้วยสารฆ่าแมลง ไดโนทีฟูแรน 1% G อัตรา 2 กรัมต่อหลุม สามารถควบคุมการเข้าทำลายของแมลงหริ่งขาวได้ประมาณ 45 วัน (เมื่อใส่สารลงในหลุมแล้วให้โรยดินกลบสารต่างๆ ก่อนทำการย้ายกล้าลงหลุม เพื่อป้องกันรากพืชสัมผัสสารโดยตรง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเป็นพิษต่อพืชได้)
2. เมื่อพบการระบาด พ่นด้วยสารฆ่าแมลง
 อนุโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ น้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นติดต่อกันทุก 7 วัน 2-3 ครั้ง

ระวัง โรคใบด่างเหลืองมะเขือ (เชื้อไวรัส) ในมะเขือเปราะ

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดจัดในตอนกลางวัน ท้องฟ้ามีเมฆบางส่วน มีฝนตกบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกมะเขือเปราะ ในระยะ

ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือโรคใบด่างเหลืองมะเขือ (เชื้อไวรัส)

ใบยอดและใบอ่อนหดย่นหงิกมีสีเหลือง ขอบใบม้วนงอ ใบมีอาการด่างสีเขียวเข้มสลับเขียวอ่อนหรือเหลือง ใบที่แตกใหม่มีขนาดเล็ก ต้นแคระแกร็น ทำให้มะเขือไม่ติดผลหรือติดผลน้อยมาก ผลจะบิดเบี้ยว และมีขนาดเล็กผิดปกติ

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค
2. คัดเลือกกล้ามะเขือที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคมารปลูก
3. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสามก่า กะเม็ง หญ้ายาง กระตกรก ล่าโจง โทงเทง และชื่กาขาว
4. ตรวจสอบสม่ำเสมอ ถ้าพบต้นที่เป็นโรค ถอนแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูก
5. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยพ่นสารกำจัดแมลงหริ่งขาวยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค ซึ่งได้แก่ สารอนุโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไวต์ออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
6. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูลแตง ตระกูลถั่ว ตระกูลมะเขือ พริก ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งา กะเพราขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย และทานตะวัน เป็นต้น ใกล้เคียงแปลงปลูกมะเขือ
7. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก และไม่ปลูกมะเขือซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร
 เลขที่ 50 ถนนพหลโยธิน ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร 0-2579-0151-8 email : ew@doa.in.th

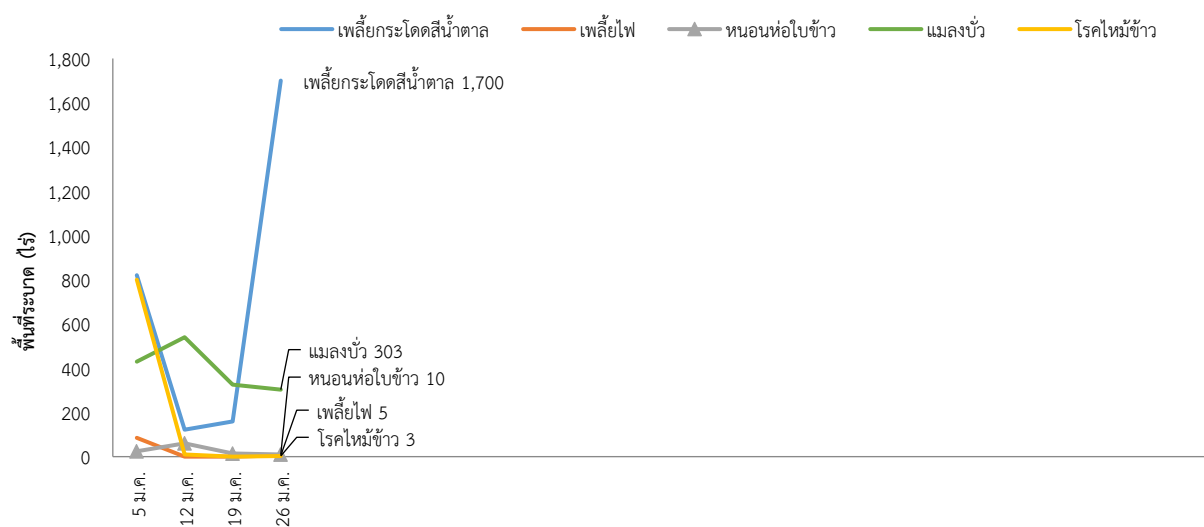
สถานการณ์ศัตรูพืชระบาด ข้อมูล ณ วันที่ 26 มกราคม 2565

สถานการณ์ศัตรูพืชระบาด

1. ศัตรูข้าว

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 74 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 1,339,442 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 2,021 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 1,448 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 573 ไร่)
 - **เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล** พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครนายก และจังหวัดพิจิตร จำนวน 1,700 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 1,541 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 159 ไร่)
 - **เพลี้ยไฟ** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 5 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 5 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่พบการระบาด)
 - **หนอนกอข้าว** ไม่พบพื้นที่ระบาด พื้นที่ระบาดลดลง 74 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 74 ไร่)
 - **หนอนห่อใบข้าว** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 10 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 5 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 15 ไร่)
 - **แมลงบัว** พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิจิตร และจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 303 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 22 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 325 ไร่)
 - **โรคไหม้ข้าว** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 3 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 3 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่พบการระบาด)
- **ผลการดำเนินงาน**
 - ประชาสัมพันธ์และเตือนการระบาดของศัตรูข้าว ได้แก่ โรคไหม้ข้าว หนอนห่อใบข้าว เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เพลี้ยไฟ และศัตรูข้าวอื่นๆ
 - ผลิตขยายเชื้อราไตรโคเดอร์มา เชื้อราบิวเวอเรีย เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับใช้ในฤดูกาลใหม่ และรณรงค์ให้สมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน และเกษตรกรทั่วไปนำไปใช้ควบคุม โรค แมลง ศัตรูข้าวในทุกพื้นที่
 - ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรสำรวจติดตามสถานการณ์การระบาดอย่างใกล้ชิด สนับสนุนสารชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช และแนะนำวิธีการผลิตสารชีวภัณฑ์โดยศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชในเขตรับผิดชอบในพื้นที่ที่พบการระบาดรุนแรงเป็นวงกว้าง
 - แนะนำวิธีการใช้สารชีวภัณฑ์ วิธีการผลิตขยายสารชีวภัณฑ์ต่างๆ เพื่อให้เกษตรกรนำไปใช้ในพื้นที่ที่มีการระบาดเพื่อเป็นการป้องกันกำจัด โรค แมลง ศัตรูข้าว และให้คำแนะนำให้เกษตรกรกำจัดวัชพืชโดยรอบแปลงเพื่อเป็นการตัดวงจรชีวิต และลดปริมาณแหล่งที่อยู่อาศัยของ โรค แมลง ศัตรูพืช ในนาข้าว
 - แนะนำให้เกษตรกรรดหวานปุ๋ยในอัตราที่มากเกินไป และแนะนำให้เกษตรกรใช้พันธุ์ต้านทานโรคไหม้ข้าว เช่น สุพรรณบุรี 1 สุพรรณบุรี 60 ปราจีนบุรี 1 พลายงาม ข้าวเจ้าหอมพิษณุโลก 1 สุรินทร์ 1 เหนียวอุบล 2 สันป่าตอง 1 หางยี่ 71 เป็นต้น
 - แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อควบคุมการระบาดของโรคไหม้ข้าว และใช้เชื้อราบิวเวอเรียเพื่อควบคุมการระบาดของหนอนห่อใบข้าว และส่งเสริมให้เกษตรกรทำการสำรวจแปลงนาเพื่อป้องกันการระบาดของโรคแมลงศัตรูข้าวอย่างสม่ำเสมอ

สถานการณ์การระบาดของศัตรูข้าว ปี 2565

2. ศัตรูมะพร้าว

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 77 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 531,316 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 29,735 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 1,641 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 28,094 ไร่)

- **หนอนหัวดำ** พื้นที่ระบาด 19 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร นครศรีธรรมราช นราธิวาส พังงา ภูเก็ต สตูล สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 6,788 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 43 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 6,745 ไร่)

- **หนอนกินใบมะพร้าว** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 100 ไร่ พื้นที่การระบาดคงที่

- **แมลงค้ำหนาม** พื้นที่ระบาด 20 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 13,351 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 1,415 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 11,936 ไร่)

- **ด้วงแรด** พื้นที่ระบาด 18 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 7,090 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 92 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 6,998 ไร่)

- **ด้วงงวง** พื้นที่ระบาด 15 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กระบี่ พังงา สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,280 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 4 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,276 ไร่)

- **โรสี้ชา** พื้นที่ระบาด 12 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร พระนครศรีอยุธยา จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และจังหวัดสงขลา จำนวน 1,126 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 87 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,039 ไร่)

• ผลการดำเนินงาน

- ตัดทางใบมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำทำลาย ไปเผาทิ้งนอกแปลง และเก็บเศษซากพืชไปเผาทำลายเพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์

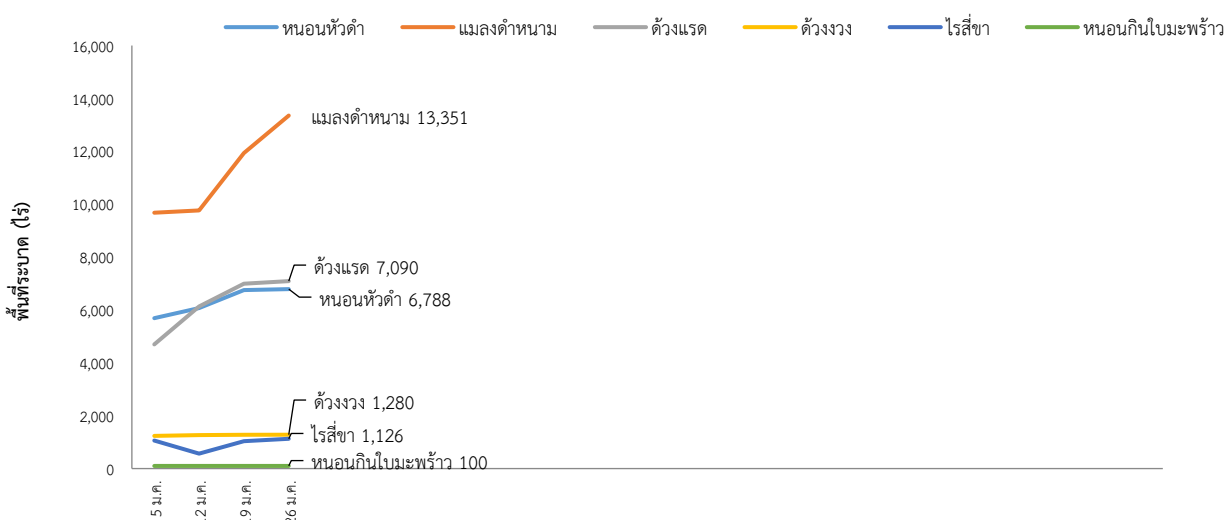
- ปลอ่ยแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) เพื่อควบคุมการระบาดของหนอนหัวดำในพื้นที่

- ปลอ่ยแตนเบียนอะซีโคเดส (*Asecodes hispinarum*) เพื่อควบคุมการระบาดของแมลงค้ำหนามในพื้นที่

- ใช้กำดักไฟโรโมน ใช้ตาข่ายดักจับด้วงแรดในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย และทำกล่องโดยใช้เชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อกำจัดด้วงแรด ในระยะดักแด้ และระยะตัวหนอน

- โรสี้ชามะพร้าวจะเข้าทำลายอยู่ภายในขั้วผลมะพร้าวทำให้การพ่นสารฆ่าไรไม่สามารรถโดนตัวได้โดยตรง ดังนั้นการป้องกันกำจัดให้เน้นพ่นสารฆ่าไรในระยะมะพร้าวติดจั่นจนถึงระยะผลขนาดเล็กห่างกันประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งเป็นระยะที่โรสี้ชา มะพร้าวเข้าทำลาย ใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

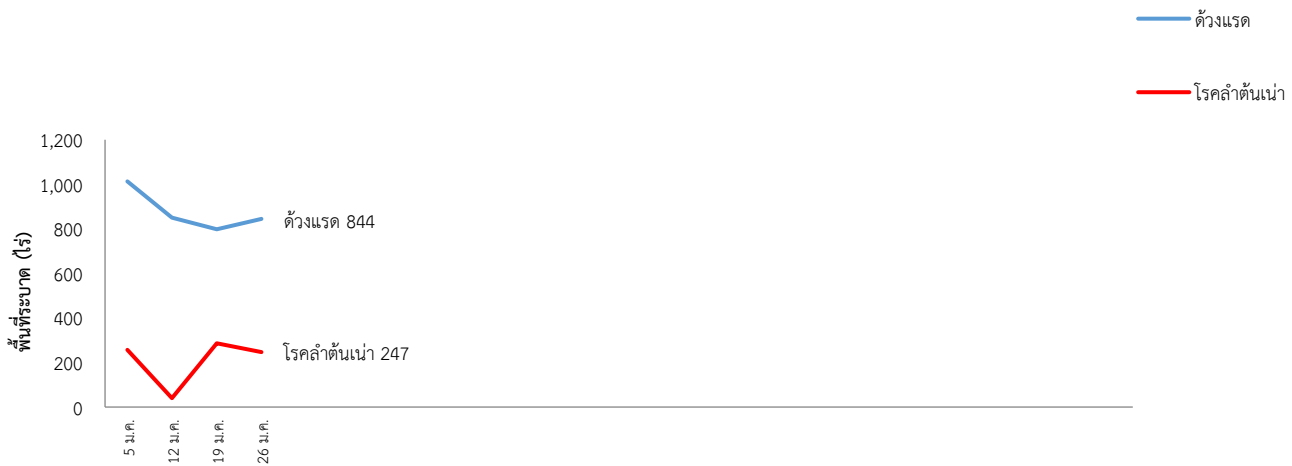
สถานการณ์การระบาดของศัตรูมะพร้าว ปี 2565

3. ศัตรูพาล์มน้ำมัน

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 76 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 3,957,360 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 1,091 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 7 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,084 ไร่)
 - ดัวงแรด พื้นที่ระบาด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 844 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 46 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 798 ไร่)
 - โรคลำต้นเน่า พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 247 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 39 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 286 ไร่)
- ผลการดำเนินงาน
 - ใช้กำดักฟีโรโมน และใช้ตาข่ายดักจับดัวงแรดในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย
 - ทำกองล่อโดยใช้เชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อกำจัดดัวงแรดในระยะดักแด้ และระยะตัวหนอน
 - ให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ทาบริเวณที่เกิดโรคลำต้นเน่าพาล์มน้ำมันเพื่อควบคุมการระบาด

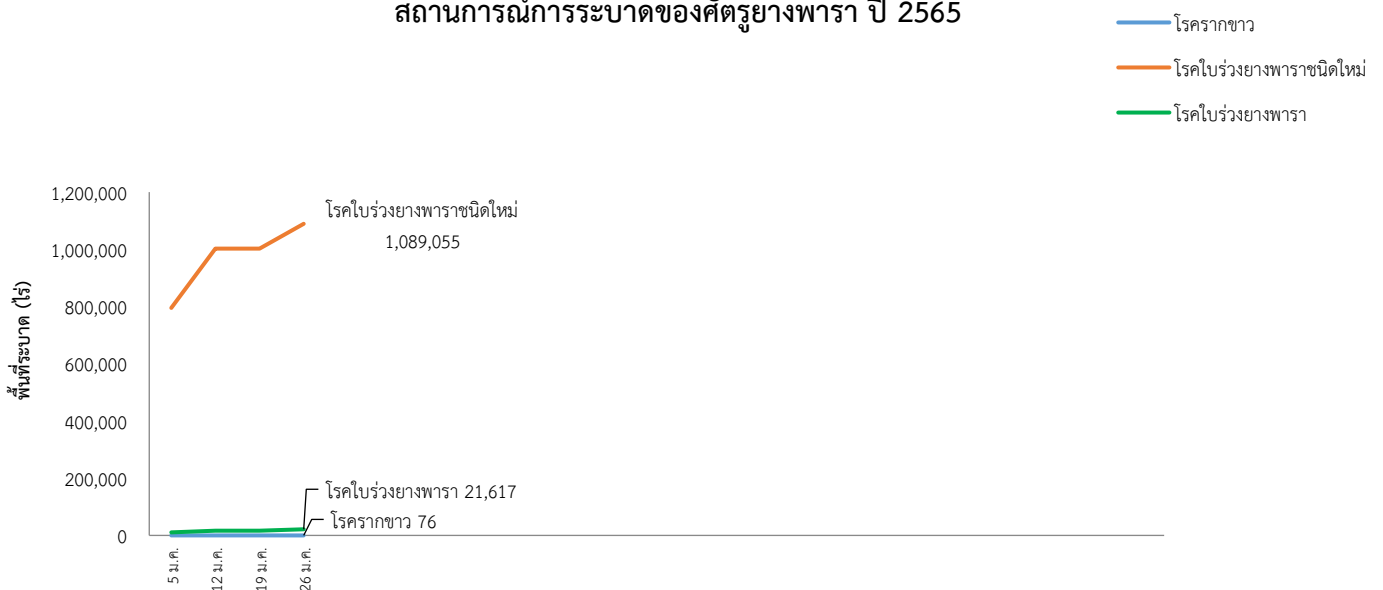
สถานการณ์การระบาดของศัตรูพาล์มน้ำมัน ปี 2565

4. ศัตรูยางพารา

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 70 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 12,774,926 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 1,110,748 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 92,374 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,018,374 ไร่)
 - โรครากขาว พื้นที่ระบาด 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี กระบี่ นราธิวาส ภูเก็ต และจังหวัดสงขลา จำนวน 76 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 9 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 85 ไร่)
 - โรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ พื้นที่ระบาด 13 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ยะลา ระนอง สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,089,055 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 87,170 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,001,885 ไร่)
 - โรคใบร่วงยางพารา พื้นที่ระบาด 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร กระบี่ ปัตตานี พังงา สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 21,617 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 5,213 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 16,404 ไร่)
- ผลการดำเนินงาน
 - ประชาสัมพันธ์ และแจ้งเตือนการระบาดของโรครากขาว โรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ และโรคใบร่วงยางพารา ที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับสวนยางพาราแก่เกษตรกรรับรู้อย่างต่อเนื่อง
 - คำแนะนำวิธีการป้องกันกำจัดโรครากขาว โดยการขุดคูล้อมบริเวณต้นที่เป็นโรคขนาดคูกว้าง 30 เซนติเมตร ลึก 60 เซนติเมตร ไปทางหัวและท้ายในแถวเดียวกันข้างละ 2 ต้น และกึ่งกลางระหว่างแถวข้างเคียงกับแถวถัดไปทั้งสองข้าง เพื่อป้องกันไม่ให้โรคแพร่ระบาดไปยังต้นอื่นโดยการสัมผัสกันของราก ซึ่งจะขุดลอกคูทุกปี
 - ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ฉีดพ่นบริเวณที่เกิดโรคเพื่อควบคุมการระบาดของโรครากขาว โรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ และโรคใบร่วงยางพารา

สถานการณ์การระบาดของศัตรูยางพารา ปี 2565

5. ศัตรูกาแฟ

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 64 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 104,214 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม ไม่มีพื้นที่ระบาดในสัปดาห์นี้

สถานการณ์การระบาดของศัตรูกาแฟ ปี 2565

6. ศัตรูมันสำปะหลัง

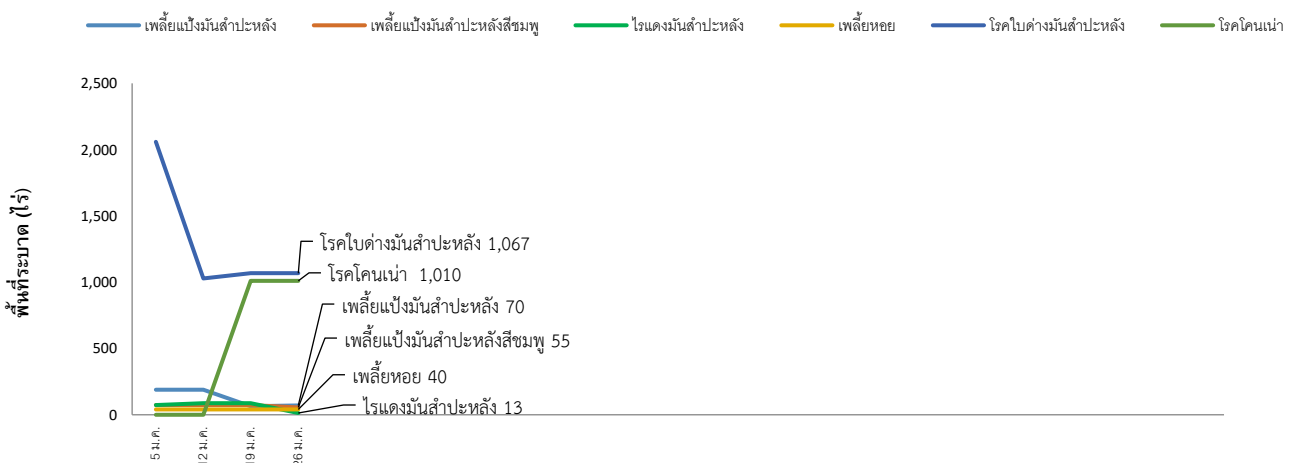
- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 59 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 10,120,647 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 2,255 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 85 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,340 ไร่)
 - เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ จันทบุรี และจังหวัดชลบุรี จำนวน 70 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 6 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 64 ไร่)
 - เพลี้ยแป้งมันสำปะหลังสีชมพู พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดชลบุรี จำนวน 55 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 17 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 72 ไร่)
 - เพลี้ยหอย พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี จำนวน 40 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - โรคไรแดงมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดชลบุรี จำนวน 13 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 74 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 87 ไร่)
 - โรคใบด่างมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และจังหวัดลพบุรี จำนวน 1,067 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

- โรคโคนเน่า พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดแพร่ และจังหวัดมุกดาหาร จำนวน 1,010 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

ผลการดำเนินงาน

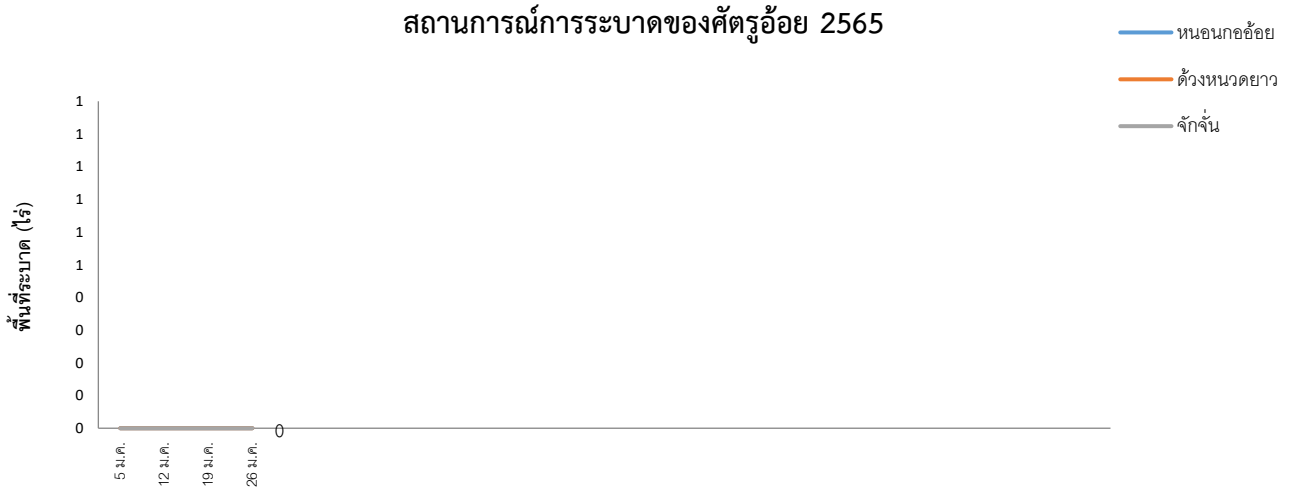
- รมรงค์ควบคุมศัตรูมันสำปะหลังโดยวิธีผสมผสานในพื้นที่ระบาดอย่างต่อเนื่อง
- ผลิตขยายแตนเบียน *Anagyrus lopezi* แมลงช้างปีกใส และเชื้อราไตรโคเดอร์มา เพื่อควบคุมศัตรูมันสำปะหลังในพื้นที่
- ให้เกษตรกรไถพรวนดินหลายๆ ครั้ง เพื่อทำลายตัวหนอนและดักแด้แมลงนู่นหลวง รวมทั้งใช้เชื้อราเมตาไรเซียมควบคุมโดยใส่ไปพร้อมท่อนพันธุ์ขณะปลูกหรือคลุกลงในพื้นดิน และให้หมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ
- สร้างการรับรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกรเกี่ยวกับที่มา ความสำคัญ ปัจจัยที่มีผลต่อการระบาดของโรคใบด่างมันสำปะหลัง แนวทางเฝ้าระวัง และการป้องกันกำจัด
- โรคโคนเน่า แนะนำเกษตรกรเก็บเศษเหง้า หรือเศษซากมันสำปะหลังเผาทำลายทิ้ง ทำความสะอาดเครื่องจักรกลการเกษตร ควรมีการไถตากดินอย่างน้อย 2 สัปดาห์ แซ่ท่อนพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อราเมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟอสอีทิล - อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เป็นเวลา 10 นาที

สถานการณ์การระบาดของศัตรูมันสำปะหลัง 2565

7. ศัตรูอ้อย

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 55 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 2,053,320 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม ไม่มีพื้นที่ระบาดในสัปดาห์นี้

8. ศัตรูข้าวโพด

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 46 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 147,073 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 1,603 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 1,001 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,604 ไร่)
 - หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด (Fall armyworm) พบการระบาดในข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ระบาด 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตาก นครสวรรค์ พิษณุโลก ลำพูน จันทบุรี เพชรบุรี สงขลา และจังหวัดสตูล จำนวน 1,603 ไร่ (พื้นที่ระบาดรุนแรงน้อย 1,600 ไร่ พื้นที่ระบาดรุนแรงมาก 3 ไร่) พื้นที่ระบาดลดลง 1,001 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,604 ไร่)

• ผลการดำเนินงาน

- ติดตามสถานการณ์ศัตรูพืช ภายใต้กิจกรรมแปลงติดตามเฝ้าระวังศัตรูพืช เพื่อติดตามสถานการณ์ในพื้นที่เสี่ยงต่อการระบาดของศัตรูข้าวโพด
- รมรณรงค์ให้มีการควบคุมการระบาดของหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด (FAW) โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในพื้นที่ หากพบการระบาดระยะรุนแรง ให้ใช้สารเคมีควบคุมการระบาดตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

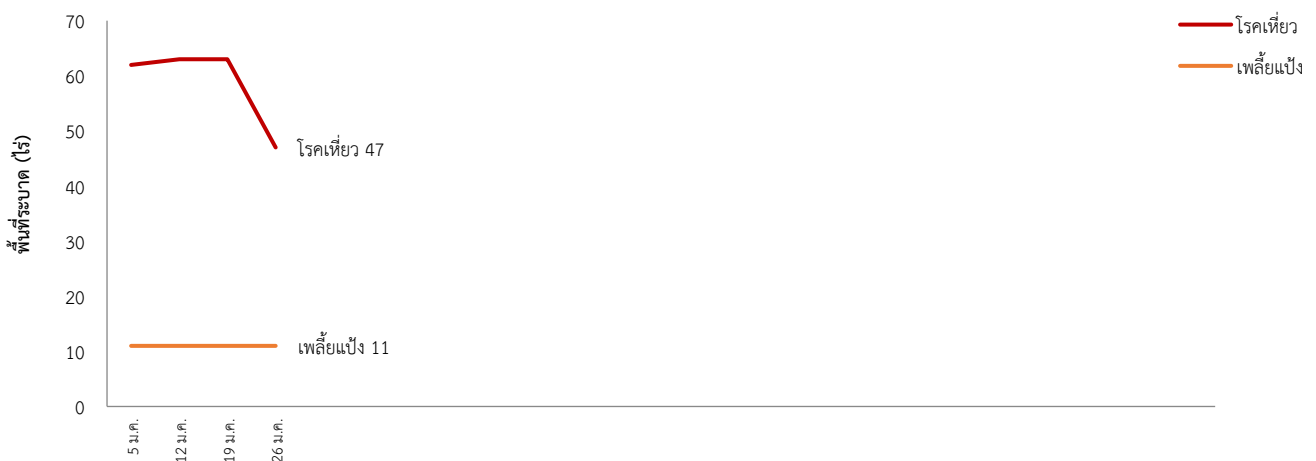
สถานการณ์การระบาดของศัตรูข้าวโพด ปี 2565

9. ศัตรูสับปะรด

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 57 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 127,894 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 58 ไร่ ลดจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 16 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 74 ไร่)
 - โรคเหี่ยว พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดตราด จำนวน 47 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 16 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 63 ไร่)
 - เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี จำนวน 11 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
- ผลการดำเนินงาน
 - ประชาสัมพันธ์และแจ้งเตือนการระบาดของโรคเหี่ยวในสับปะรด เพื่อให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรคเหี่ยว สับปะรดในพื้นที่ พร้อมทั้งแนะนำให้เกษตรกรใช้ไตรโคเดอร์มา และชูหน่อพันธุ์ด้วยสารเคมีเพื่อป้องกันโรคฯ และรณรงค์ให้กำจัด เพลี้ยแป้งซึ่งเป็นพาหะของโรคเหี่ยวสับปะรด โดยให้เกษตรกรเฝ้าระวังโดยหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ
 - แนะนำให้เกษตรกรสำรวจและทำความสะอาดแปลงอย่างสม่ำเสมอ กำจัดวัชพืชข้างเคียง เพื่อทำลายพืชอาศัย และหากพบการระบาดของเพลี้ยแป้งระยะรุนแรง แนะนำให้ใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร เช่น ไทอะมีโทแซม 25% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 2 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไดโนทีฟูแรน 10% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออะเซทาไมพริด 20% เอสพี อัตรา 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นเป็นวงรัศมีรอบๆ บริเวณที่พบเพลี้ยแป้ง และต้องหยุดพ่นในช่วงที่สับปะรดติดผลอ่อน เพื่อป้องกันไม่ให้มีพิษตกค้าง

สถานการณ์การระบาดของศัตรูสับปะรด ปี 2565

10. ศัตรูทุเรียน

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 75 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 814,344 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 2,249 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 8 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,257 ไร่)
 - **เพลี้ยไฟ** พื้นที่ระบาด 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด ระยอง กระบี่ ชุมพร และจังหวัดระนอง จำนวน 362 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 159 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 203 ไร่)
 - **เพลี้ยไก่แจ้** พื้นที่ระบาด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ยะลา สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 151 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 29 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 180 ไร่)
 - **โรครากเน่าโคนเน่า** พื้นที่ระบาด 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด กระบี่ ชุมพร ปัตตานี ยะลา และจังหวัดระนอง จำนวน 1,736 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 138 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,874 ไร่)
- **ผลการดำเนินงาน**
 - **เพลี้ยไฟ** หากพบเพลี้ยไฟจำนวนมากหรือเท่ากับ 1 ตัวต่อ 4 ดอก หรือ 1 ตัวต่อยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้
 - **เพลี้ยแป้ง** หากพบระบาดเพียงเล็กน้อยให้ตัดหรือเด็ดส่วนที่ถูกทำลายไปทิ้งนอกแปลง หากพบการระบาดบริเวณผลทุเรียนให้ใช้น้ำพ่นบริเวณที่ถูกทำลาย เพื่อให้เพลี้ยแป้งหลุดออกไป หรือใช้น้ำผสมไวท์ออยล์ อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเพื่อกำจัด เนื่องจากเพลี้ยแป้งจะแพร่ระบาดโดยมีมดพาไป การป้องกันโดยใช้ผ้าชุบสารฆ่าแมลง เช่น มาลาไรออน (มาลาไรออน 83% อีซี) อัตรา 20 มิลลิลิตร หรือคาร์บาริล (เซฟวิน 85% ดับบลิวพี) อัตรา 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นไว้ตามกิ่งสามารถป้องกันไม่ให้มดคาบเพลี้ยแป้งเคลื่อนย้ายไปยังส่วนต่างๆ ของต้นทุเรียน หรือการพ่นสารฆ่าแมลงไปที่โคนต้นจะช่วยป้องกันมดและลดการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งได้
 - **เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน** ทำลายเฉพาะใบอ่อนที่ยังไม่โตเต็มที่ และโดยปกติทุเรียนแตกใบอ่อนไม่พร้อมกันแม้แต่ทุเรียนในสวนเดียวกัน สำหรับต้นที่แตกใบอ่อนไม่พร้อมต้นอื่นควรพ่นสารฆ่าแมลง เฉพาะต้น จะช่วยลดการใช้สารฆ่าแมลง และเปิดโอกาสให้ศัตรูธรรมชาติได้มีบทบาทในการควบคุมเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หรือบังคับให้ทุเรียนแตกใบอ่อนพร้อมกัน ซึ่งอาจกระตุ้นด้วยการพ่นยูเรีย (46-0-0) อัตรา 200 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อลดช่วงการเข้าทำลายของเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หากพบเพลี้ยไก่แจ้ระบาดมาก ควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5 % อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 5 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือโทอะมิทอกแซม 25 % ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 8 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไดโนทีฟูแรน 10% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 15 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน ในช่วงระยะแตกใบอ่อน และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้
 - **โรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน** แจ้งเตือนให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียนในพื้นที่และหมั่นสำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ในการป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาหว่านในพื้นที่รัศมีทรงพุ่มที่มีรากผอมอยู่ หรือใช้รองก้นหลุมก่อนปลูกตัดแต่งกิ่ง หรือลำต้นที่เป็นโรคไปเผาทำลาย นอกแปลงปลูก พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 วัน ใช้สลับกับสารเมทาแลกซิล 25% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทรงพุ่ม

สถานการณ์การระบาดของศัตรูทุเรียน ปี 2565

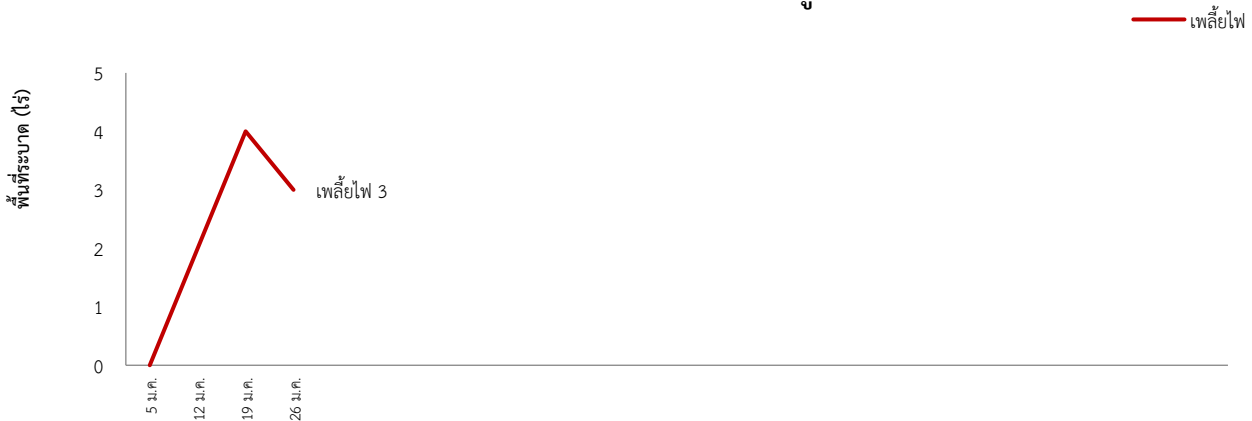

11. ศัตรูเงาะ

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 73 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 92,945 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 3 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 1 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 4 ไร่)
 - เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 1 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 4 ไร่)
- ผลการดำเนินงาน

- เพลี้ยไฟ สำรวจการเข้าทำลายอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่อากาศร้อนอบอ้าวและฝนทิ้งช่วง โดยการสุ่มเคาะช่อดอกบนกระดาดขึงสีขาว หากพบเพลี้ยไฟ 2 - 3 ตัวต่อช่อ ควรทำการป้องกันกำจัดโดยพ่นสารฆ่าแมลงป้องกันกำจัดในระยะตั้งแต่แทงช่อดอกถึงติดผลอ่อนอย่างน้อย 1 - 2 ครั้ง เมื่อพบการระบาดของเพลี้ยไฟได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร รมัถระวังช่วงที่มีดอกบานเต็มที่เป็นระยะที่มีการผสมเกสร เพราะสารฆ่าแมลงบางชนิดอาจเป็นอันตรายต่อผึ้งที่ช่วยผสมเกสรได้

สถานการณ์การระบาดของศัตรูเงาะ ปี 2565

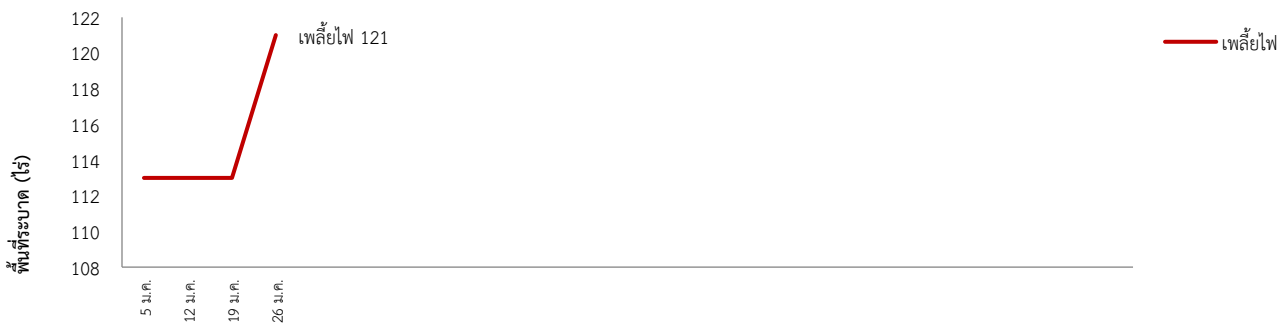
12. ศัตรูมังคุด

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 71 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 219,004 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 121 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 8 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 113 ไร่)
 - เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ระยอง และจังหวัดพังงา จำนวน 121 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 8 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 113 ไร่)

• ผลการดำเนินงาน

- หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ
- หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา 3 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟสามารถต้านทาน สารฆ่าแมลงได้ และมักพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟในระยะที่มังคุดออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมังคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิต มีคุณภาพต่ำ

สถานการณ์การระบาดของศัตรูมังคุด ปี 2565

13. ศัตรูลำไย

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 77 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 1,468,324 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 714 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 11 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 703 ไร่)
 - **เพลี้ยแป้ง** พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 61 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 2 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 59 ไร่)
 - **มวนลำไย** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 39 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 9 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 30 ไร่)
 - **โรคพุ่มไม้กวาด** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 282 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 9 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 291 ไร่)
 - **โรคราดำ** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 332 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 9 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 323 ไร่)
- **ผลการดำเนินงาน**
 - แนะนำเกษตรกรหมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ
 - หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง ตัดส่วนที่พบไปเผาทำลาย หากระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9 % อีซี อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่ง และควรพ่นสารติดต่อกัน 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้งสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้
 - โรคพุ่มไม้กวาด เนื่องจากยังไม่มีสารป้องกันกำจัดเชื้อไฟโตพลาสมา การป้องกันกำจัดทำได้โดยกำจัดแมลงพาหะ ถอนวัชพืชและพืชอาศัย เพื่อลดปริมาณแมลงพาหะ รวมถึงการใช้เมล็ดพันธุ์ กิ่งพันธุ์ และอุปกรณ์ที่ปลอดเชื้อ
 - โรคราดำ พ่นน้ำเปล่าล้างคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อ กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกเพื่อลดความชื้นสะสมไม่เหมาะสมต่อการเกิดโรค และทำลายแหล่งอาศัยของแมลงปากดูดที่มาซบถ้ำน้ำหวาน เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยแป้งขับถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารกำจัดแมลง ได้แก่ คาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องผูกรอบโคนต้น ป้องกันเพลี้ยแป้ง และมดไต่ขึ้นมาบนต้น
 - มวนลำไย ตัดแต่งกิ่ง ไม่ให้ทรงพุ่มหนาทึบ เพื่อทำลายที่หลบซ่อนและที่พักอาศัยของตัวเต็มวัย หากพบการระบาด จับตัวอ่อน ตัวเต็มวัย และไข่มาทำลาย ใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แตนเบียน หรือใช้สารฆ่าแมลง ได้แก่ คาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 45 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมป์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5%อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นก่อนลำไยออกดอก

สถานการณ์การระบาดของศัตรูลำไย ปี 2565

